

PARAULA I VIDA

Temps per a aprofundir el nostre amor familiar (I)

Per a aprofundir la vida i l'amor en les famílies, després de dos Sínodes de bisbes, el Papa Francesc ha escrit una Exhortació Apostòlica *Amoris Laetitia*, **La joia de l'amor**, bastant llarga, com reconeix ell mateix al núm. 7, i que aconsella no llegir-la seguida, sinó aprofundir-la «pacientment una part rere l'altra» i cercar-hi els temes que més poden interessar a cadascú. No podem deixar-la oblidada. El Papa assenyalava els capítols 4t i 5è com aquells en què els esposos poden trobar-se més implicats. Algun dia d'estiu, amb vivències de família retrobada, i en un clima sense tantes presses, potser podrem llegir-la i reflexionar-ne algun aspecte o capítol.

El capítol 4t titulat «**L'amor en el matrimoni**» (nn. 89 al 164), és un capítol fonamental, i està dividit en quatre parts: 1. El nostre amor quotidià; 2. Créixer en la caritat conjugal; 3. Amor apassionat; i 4. La transformació de l'amor.

1. El nostre amor quotidià: aquesta part segueix els aspectes que segons l'apòstol Pau caracteritzen l'amor cristià (Cf. *1Co 13*): *la pacièn-*

cia, la benevolència, guarir l'enveja, no ser presumptuosos ni orgullosos, l'amabilitat, el desenganxament generós, prescindir de la violència interior, el perdó, el compartir les alegries dels altres, excusar-ho tot, tenir confiança, esperar, suportar-ho tot. Amb meditar poquet a poquet cadascuna d'aquestes característiques i mirar de posar-les en pràctica, sense por als fracassos, tot sabent que Déu és misericordiós i podem tornar a començar sempre, ja en tindriem prou per a aquest estiu...

2. Créixer en la caritat conjugal: aquesta part està subdividida en cinc apartats que van posant de manifest que l'amor veritable entre els esposos no para mai de créixer. *Aquest amor és per a sempre i fa que tot es tingui en comú. La joia i la bellesa de l'amor. Casar-se per amor. Un amor que es manifesta i creix. El diàleg entre els esposos.*

3. Amor apassionat: també ací trobem cinc apartats en què s'analitzen les característiques psicològiques de l'amor matrimonial, sense obviar els perills que poden danyar-lo i fins i tot destruir-lo; al mateix temps introdueix la temàtica de l'opció per la virginitat. *El món de les emocions.*

Déu estima la joia dels seus fills. La dimensió eròtica de l'amor. Violència i manipulació. Matrimoni i virginitat.

4. La transformació de l'amor: aquesta és una part única en si mateixa, i tracta de com amb l'avançament de l'edat dels esposos, l'amor experimenta canvis tant a nivell físic com espiritual, i cal fer sempre una opció pel renovellament de la promesa d'estimar-se l'un a l'altre fins al final, i això avui en dia pot durar decennis. Si sabem mantenir l'amor al nivell que Déu ens l'ha donat, demanant-li el seu ajut, llavors es «desperta una nova forma d'emoció en l'acompliment de la missió conjugal», i l'amor troba matisos de tendresa que abans no s'havien encara experimentat.

Que aquestes idees de l'Exhortació del Papa ens esperonin a voler agafar entre les mans aquest document, a llegir-lo, meditar-lo i, sobretot, a posar-lo en pràctica en les relacions matrimonials de les famílies, per tal que l'amor entre els esposos sigui cada cop més semblant al que Déu ha volgut des de tota l'eternitat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Campaments i colònies amb sentit cristià

Les vacances escolars dels infants obren la porta a la formació integral, des dels esplais i agrupaments escoltes que hi ha al bisbat. Després de moltes hores de preparació, de reunions i de feina, els monitors i formadors veuen els fruits en els diferents moments de cada jornada, tenint cura i acompanyant l'espiritualitat i el lleure dels infants.

S'aconsegueix complementar l'educació curricular amb aquesta educació diferent, que fa del lleure un espai «bo» per al creixement dels infants i adolescents. Cal subratllar la gratuïtat de la feina dels monitors, caps, cuiners i intendents, que dediquen temps de les seves vacances a treballar pels infants, un temps que no és retribuït, i això permet reduir preus i que més nens i nenes hi puguin participar.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No judicar ni condemnar les accions dolentes?

«**N**o judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats» (*Lc 6,37*). Davant d'una acció dolenta, el judici i la condemna ens surten espontanis: «això és immoral, no es pot acceptar». Podem pensar en actes greus: accions terroristes, bombardeigs, explotació de persones...; són clarament condemnable; podem evocar també altres accions inacceptables: trames, adulteris, calúmnies, agressions, insults... Què vol dir Jesús quan diu: «no judiqueu... no condemneu...»?

La paraula de l'Evangeli evoca la nostra vida diària, familiar, laboral, social. Les persones actuem i les

nostres accions no són normalment actes importants i greus sinó comportaments normals, gens transcendents. I aquestes accions són motiu de comentaris. Doncs bé, sovint aquests comentaris són negatius, veuen intencions amagades, posen de relleu dimensions fosques i criticables. Són les crítiques i les malediccions que solen omplir bona part de les nostres converses. «No judiqueu... no condemneu...» és l'exhortació de Jesús a mirar amb bons ulls, a interpretar amb bona intenció, a no pensar malament, a no portar les interpretacions «in malam partem». Diu el papa Francesc: «Qui estima... guarda silenci per a no danyar la imat-

ge de l'altre... i això no és la ingenuïtat de qui no veu els punts febles de l'altre, sinó l'amplitud de mires de qui col·loca aquestes febleses en el seu context» (*Amoris laetitia 113*).

I encara, l'Evangeli ens ajuda a entendre un ensenyament moral molt important de l'Església. Cal saber distingir una acció humana i l'actitud de la persona que la realitza. L'acció pot ser bona o dolenta, i això és el que tots podem veure. Però no podem entrar en l'actitud, la intenció o el sentit de la persona que la realitza. Les accions poden ser molt bones o molt dolentes; i és enriquidor i positiu reflexionar sobre les accions per fer-se un criteri sa i entendre que matar una

persona és dolent i inacceptable, i ajudar el qui ho necessita és bo i cal fer-ho. I una altra cosa és jutjar la persona que realitza una acció. Hi intervé la seva manera de ser i la seva psicologia, les evidències del seu món, l'educació rebuda, els seus errors, la seva llibertat limitada... Tots recordem la resposta del papa Francesc: «Qui sóc jo per jutjar...».

L'Evangeli ens ajuda a veure quines accions són bones i quines dolentes; i al mateix temps ens exhorta a no jutjar ni condemnar els qui les cometem. És Déu qui judica.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Tiempo para profundizar en nuestro amor familiar (I)

Para profundizar en la vida y el amor en las familias, después de dos Sínodos de obispos, el Papa Francisco ha escrito una Exhortación Apostólica *Amoris Laetitia*, **La alegría del amor**, bastante larga, como reconoce él mismo en el núm. 7, y que aconseja no leerla seguida, sino profundizarla «pacientemente una parte tras otra» y buscar los temas que más pueden interesar a cada uno. No podemos dejarla olvidada. El Papa señala los capítulos 4.º y 5.º como aquellos en los que los esposos pueden encontrarse más implicados. Algún día de este verano, con vivencias de familia reencontrada, y en un clima sin tantas prisas, quizás podremos leerla y reflexionar algún aspecto o capítulo.

El capítulo 4.º titulado «**El amor en el matrimonio**» (nn. 89 al 164), es un capítulo fundamental, y está dividido en cuatro partes: 1. Nuestro amor cotidiano; 2. Crecer en la caridad conyugal; 3. Amor apasionado; y 4. La transformación del amor.

1. Nuestro amor cotidiano: esta parte sigue los aspectos que según el apóstol Pablo caracterizan el amor cristiano (Cf. *1Cor 13*): *la paciencia, la benevolencia, el curar la envidia, no ser presuntuosos ni orgullosos, la amabilidad, el distanciarse generoso, el prescindir de la violencia interior, el perdón, el compartir las alegrías de los demás, excusar todo, tener confianza, esperar, soportarlo todo*. Con meditar poco a poco cada una de estas características y tratar de ponerlas en práctica, sin miedo a los fracasos, sabiendo que Dios es misericordioso y podemos volver a empezar siempre, ya tendríamos bastante para este verano...

2. Crecer en la caridad conyugal: esta parte está subdividida en cinco apartados que van poniendo de manifiesto que el amor verdadero entre los esposos no cesa jamás de crecer. *Este amor es para siempre y hace que todo se tenga en común. La alegría y la belleza del amor. Casarse por amor. Un amor que se manifiesta y crece. El diálogo entre los esposos.*

3. Amor apasionado: también aquí encontramos cinco apartados en que se analizan las características psicológicas del amor matrimonial, sin obviar los peligros que pueden dañarlo e incluso destruirlo; al mismo tiempo introduce la temática de la opción por la virginidad. *El mundo de las emociones. Dios ama la alegría de sus hijos. La dimensión erótica del amor. Violencia y manipulación. Matrimonio y virginidad.*

4. La transformación del amor: esta es una parte única en sí misma, y trata de cómo con el adelanto de la edad de los esposos, el amor experimenta cambios tanto a nivel físico como espiritual, y hay que hacer siempre una opción por la renovación de la promesa de amarse el uno al otro hasta el final, y eso hoy en día puede durar decenios. Si sabemos mantener el amor al nivel que Dios nos la ha dado, pidiéndole su ayuda, entonces se «despierta una nueva forma de emoción en el desempeño de la misión conyugal», y el amor encuentra matices de ternura que antes no se habían aún experimentado.

Que estas ideas de la Exhortación del Papa nos espoleen a querer coger entre las manos este documento, a leerlo, meditarlo y, sobre todo, a ponerlo en práctica en las relaciones matrimoniales de las familias, para que el amor entre los esposos sea cada vez más parecido al que Dios ha querido desde la eternidad.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Concerts en favor de Càritas

El Santuari de Mijaran i la Catedral de La Seu d'Urgell van ser els dos temples en els que es van celebrar dos dels 24 concerts del cicle «Música contra la pobresa infantil» en benefici de Càritas els 6 i 7 d'agost. Els solistes i l'Orquestra UNESCO Barcelona dirigida per Gonçal Comellas van ser els intèrprets. Aquestes dues actuacions, la recaptació de les quals es lliurarà a Càritas van tenir una gran resposta del públic i es van acomplir els objectius de recaptació necessaris.

La iniciativa ha estat impulsada per la Fundació Música Solidària, la Fundació Antiques Caixes Catalanes i el Grup BBVA unint música, solidaritat i compromís amb les persones i el territori. Hi han col·laborat el Bisbat d'Urgell, l'Ajuntament de La Seu d'Urgell, l'Ajuntament de Vielha, el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i el Consell Generau d'Aran.

A Vielha es va presentar el quintet per a clarinet i cordes de Mozart i el quintet per a cordes de Schubert; i a La Seu d'Urgell, un

programa d'orquestra amb obres de Händel, Mozart i Tchaikowsky.

La tasca de Càritas d'Urgell per atenuar els efectes de la pobresa infantil ha estat important l'any 2016: un 66% de les famílies ateses per Càritas tenen infants al seu càrrec, i l'entitat ha acompanyat 940 nens i nenes i ha invertit 67.188 euros en llibres i en beques de menjador 26.514 euros. 310 nens han estat atesos fent un seguiment del reforç escolar. Actualment, la pobresa infantil és una realitat. A Catalunya hi ha 1.185.386 nens i nenes. Segons l'IDESCAT, al 2014, la població de menys de 16 anys que viu en risc de pobresa o exclusió social és d'un 28,8% (360.700 nens), i un 8,7% ja pateix de privació material severa.

Els concerts arribaran a 24 localitats d'arreu de Catalunya, en espais tan emblemàtics com la basílica de Montserrat, els monestirs de Santes Creus, Ripoll i Sant Cugat del Vallès, les catedrals de Terrassa, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat, Girona i La Seu d'Urgell. Els beneficis recaptats per la venda d'entrades i les aportacions a la fila 0 es destinaran als diferents programes de Família i Infància Càritas Catalunya, i específicament a Càritas Urgell.

► **Nou President de Càritas Andorra.** Amb data 15 de juliol, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va firmar el nomenament del nou President de Càritas Andorra. A proposta unànime de l'Assem-

blea Nacional de Càritas Andorrana que va tenir lloc el dia 29 de juny de 2016, el nou President de Càritas Andorrana serà el Sr. Amadeu Rocamora i Ramonet, per a un període de 4 anys. Amadeu Rocamora i Ramonet és de la Parròquia

d'Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra), està casat i és pare de tres fills. Substitueix al Sr. Agustí Font, que després de més de vint anys de treball per a Càritas Andorra, pren el seu temps de jubilació.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Pobresa i Misericòrdia

Paràbola de l'home ric i el pobre Llätzer. La vida d'aquestes dues persones sembla transcórrer per vies paral·leles: les seves condicions de vida són oposades i totalment desconnectades. La porta d'entrada de casa del ric està sempre tancada per al pobre, que jeu allí fora mirant de menjar algunes engrunes de la taula del ric. Aquest porta vestits de luxe, mentre que Llätzer té el cos cobert de nafres; el ric cada dia s'atipa generosament, mentre que Llätzer mor de gana.

Aquesta escena recorda el dur tret del Fill de l'home en el judici final: «Tenia fam, i no em donàreu

menjar; tenia set, i no em donàreu beure; [...] anava despullat, i no em vau vestir» (*Mt 25,42-43*).

Llätzer representa bé el crit silencios dels pobres de tots els temps i la contradicció d'un món en el qual immenses riqueses i recursos estan en mans d'uns quants.

Els pobres i els rics moren, tenen el mateix destí, com tots nosaltres, en això no hi ha excepcions.

Hi ha un aspecte en la paràbola que es remarca: el ric no té nom, sinó només l'adjectiu: «el ric»; mentre que el del pobre es repeteix cinc vegades, i Llätzer significa «Déu ajuda». Llätzer, ajagut davant la porta, és un recordatori vivent per al ric,

perquè es recordi de Déu, però el ric no acull aquest recordatori. Serà condemnat no per les seves riqueses, sinó per haver estat incapaç de tenir compassió de Llätzer i de donar-li auxili.

La paràbola ens adverteix: la misericòrdia de Déu envers nosaltres va lligada a la nostra misericòrdia envers el proïsme; quan no en tenim tampoc no troba espai en el nostre cor tancat, no pot entrar. Si jo no obro la porta del meu cor al pobre, aquella porta queda tancada. També per a Déu. I això és terrible.

(Dimecres, 18 de maig de 2016.)

El nou catecisme *Testimonis del Senyor* per a infants i adolescents serà vigent el proper curs

El nou catecisme *Testimonis del Senyor* que ja serà vigent el curs vinent, aprovat pels bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola i reconegut per la Santa Seu; és l'eina per a la iniciació cristiana dels infants i adolescents d'11 a 15 anys i és continuació del catecisme *Jesús és el Senyor*, per a infants de 8 a 10 anys.

Testimonis del Senyor servirà també per a preparar els adolescents a rebre el sagrament de la Confirmació. El nou catecisme és un text oficial dels bisbes, que ofereix el tresor de la fe i el presenta en imatges i narracions i s'inspira com a eix temàtic en la litúrgia de la Vetlla Pasqual.

El 30 de juny va ser presentat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, en el marc de les XV Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi. L'acte va ser organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya (SIC) i va ser presidit i moderat pel seu Bisbe-President, Mons. Sebastià Taltavull, acompanyat per l'Arquebisbe d'Urgell i Secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), Joan-Enric Vives, el Director del SIC, Mn. Joan M. Amich, el Delegat de Catequesi de Barcelona, Mn. Enric Termes i Mn. Joan Àguila, del departament de joves del SIC. També hi van assistir els bisbes de Sant Feliu de Llobregat, de Vic, de Girona i de Mallorca.

L'Arquebisbe Joan-Enric va donar gràcies a Déu per aquest catecisme que els bisbes posen a disposició de les comunitats cristianes i especialment dels adolescents. Mons. Vives va llegir el decret d'implantació del nou catecisme, signat pels bisbes de la CET el proper diumenge de Pentecosta i lliurat als nois i noies que volen conèixer, estimar i esdevenir deixebles de Jesucrist; a les famílies, transmissores de la fe i esglésies domèstiques; als rectors i als responsables i animadors de la catequesi

en les parròquies; als consagrats i a les institucions catòliques, per a la seva missió en l'àmbit educatiu, i als catequistes que l'utilitzaran com a document de la fe. Els bisbes recomanen també els materials catequètics elaborats pel SIC com a subsidis complementaris a l'ús del nou catecisme, el qual entrarà en vigor a partir de l'1 de setembre de 2016 a les deu diòcesis amb seu a Catalunya.

Mn. Joan Amich va aprofundir en l'estructura del catecisme. El seu títol expressa l'orientació del missatge que conté: el Senyor, fidel a la seva promesa, sempre és present en l'Església, ens convida a participar de la seva vida per tal de ser deixebles i missioners del seu amor, llum del món, testimonis de la veritat que ens fa lliures. La Vetlla Pasqual, font de la qual brota la nostra fe, inspira les seves pàgines. El catecisme consta de cinquanta temes dividits en cinc parts diferenciades.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2Te 1,1-5.11b-12 / SI 95 / Mt 23,13-22]. La Mare de Déu, Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Dimarts. [2Te 2,1-3a.14-17 / SI 95 / Mt 23,23-26]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), rev. Servita.

24. ■ Dimecres [Ap 21,9b-14 / SI 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o

Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, verge, fund.; santa Àurea, verge i màrtir.

25. ■ Dijous [1C 1,1-9 / SI 144 / Mt 24,42-51]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago). Lleida i Urgell: sant Josep de Calassanç (1556-1648), prevere d'Urgell, aragonès, fundador de l'Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cris-

tianes; sant Genís, còmic mr.; santa Patrícia.

26. □ Divendres [1C 1,17-25 / SI 32 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona 1843 - Lliria 1897), vg. fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastro, 1873), patrona de la gent gran; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Zeferí, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; sant Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

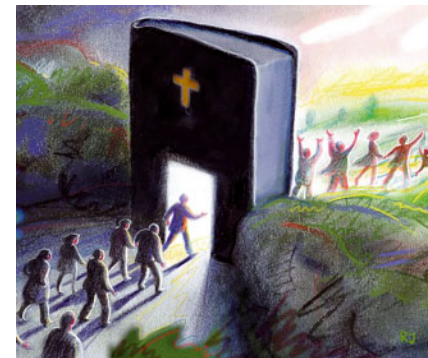
27. □ Dissabte [1C 1,26-31 / SI 32 / Mt 25,14-30]. Santa Mònica (Tagaste 331 - Òstia 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. ■ Diumenge vinent, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,19-21.30-31 / SI 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, màrtir (s. iv); sant Hermes, màrtir (s. ii).

Diuenge XXI de durant l'any

COMENTARI

Mireu d'entrar per la porta estreta

Isaïes 56-66 porta oracles d'un profeta anònim, a finals del s. vi i principis del v aC, que insisteix en la dimensió universal del Poble que Déu vol convocar. *Diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments.»*

Aquell qui ha de venir a jutjar tots els mortals (v. 16), bé coneix les obres dels homes i els seus pensaments.

El coneixement que Déu té farà que «tots» els de totes les nacions i totes les llengües veuran la glòria del Senyor.

Lligat a la visió escatològica de la muntanya del Temple del Senyor (Is 2,2s), ara l'ofrena serà portar a cavall els vostres germans com una ofrena al Senyor.

Fins al punt que el Senyor en prendrà alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.

He 12,1-13 exhorta a la constància o paciència que és virtut dinàmica consistent a no defallir en el camí iniciat.

Per afavorir la fidelitat perseverant, el Pare Déu ens adreça paraules encoratjadores i també correccions.

Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi?

Per això «No desestimis la correcció que ve del Senyor.»

Perquè Déu ens estima així com som, però ens vol millors del que ara com ara som.

Els qui passen per l'entrenament de la correcció que ve del Senyor, en cullen el fruit d'una vida honrada. Siguem bons aprenents!: conscients que no ho fem encara prou bé i il·lusionats en arribar a ser mestres en la matèria.

La tàctica consisteix a enfortir les mans inactives amb la virtut de la laboriositat i els genolls vacil·lants (Is 35,3) amb l'estil del pelegrinatge vers la Terra Promesa.

L'ensenyament del Mestre Jesús no s'adreça a curiosos que s'ho miren des de fora sinó als qui desitgen trobar i seguir el camí de la Salvació. Per això Jesús no respon a la pregunta: «Són pocs els qui se salven?»

La qüestió a la qual Jesús sí dóna resposta és una altra: Com s'accedeix a la Salvació que Déu vol donar-nos?

Mireu d'entrar per la porta estreta. L'experiència de l'Èxode mostrarà que a la Terra Promesa s'hi arriba guiats i nodrits per Déu però també amb l'esforç dels mateixos salvats que caminen sempre units com a Poble de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meua glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbai i a Javan, a les illes Ilunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria, i anunciaran la meua glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

▶ Salm responsorial (116)

R. Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclat us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.» Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor obriu-nos.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou.» Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal.» Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

▶ Lectura del profeta Isaïes (Is 66,18-21)

Esto dice el Señor: «Yo, conociendo sus obras y sus pensamientos, vendré para reunir las naciones de toda lengua; vendrán para ver mi gloria. Les daré una señal, y de entre ellos enviaré supervivientes a las naciones: a Tarsis, Libia y Lidia (tiradores de arco), Túbai y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria. Ellos anunciarán mi gloria a las naciones. Y de todas las naciones, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos, a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi santa montaña de Jerusalén —dice el Señor—, así como los hijos de Israel traen ofrendas, en vasos purificados, al templo del Señor. También de entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor.»

▶ Salmo responsorial (116)

R. Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.

Alabad al Señor, todas las naciones, / aclamadlo, todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,5-7.11-13)

Hermanos: Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, ni te desanimas por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos». Soportáis la prueba para vuestra corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues ¿qué padre no corrige a sus hijos? Ninguna corrección resulta agradable, en el momento, sino que duele; pero luego produce fruto apacible de justicia a los ejercitados en ella. Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, no se retuerce, son que se cura.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús pasaba por ciudades y aldeas enseñando y se encaminaba hacia Jerusalén. Uno le preguntó: «Señor, ¿son pocos los que se salvan?». Él les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha, pues os digo que muchos intentarán entrar y no podrán. Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: «Señor, ábrenos»; pero él os dirá: «No sé quiénes sois». Entonces comenzaréis a decir: «Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas». Pero él os dirá: «No sé de dónde sois. Alejaos de mí todos los que obráis la iniquidad». Allí será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abraham, a Isaac y a Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, pero vosotros os veáis arrojados fuera. Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos.»